

BÀI HỌC 7

CHIẾN THẮNG TỘI LỖI

CÂU GỐC: “*Vì tội lỗi không cai trị trên anh em đâu; bởi anh em chẳng thuộc dưới luật pháp, mà thuộc dưới ân điển*” (Rô-ma 6:14).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Rô-ma 6; 1 Giăng 1:8 – 2:1.

Các việc lành không thể cứu chúng ta. Vậy, tại sao chúng ta nên cố gắng làm việc lành? Tại sao không cứ tiếp tục phạm tội? Rô-ma 6 là câu trả lời của Phao-lô cho những câu hỏi quan trọng này. Ở đây, Phao-lô đề cập đến chủ đề “thánh hóa” (sanctification). Sự thánh hóa là hành động tiến tới trong việc chiến thắng tội lỗi, bao gồm việc bày tỏ càng ngày càng nhiều tình yêu thương và sự tốt lành của Đấng Christ trong cuộc đời của chúng ta. “Sự thánh hoá” đến từ chữ Hy Lạp *hagiasmos*. *Hagiasmos* xuất hiện chỉ trong hai câu trong sách Rô-ma. Kinh Thánh tiếng Anh, *hagiasmos* được dịch là “trở nên thánh” (become holy – Rô-ma 6:19) và “sống thánh thiện” (holy living – câu 22).

Kinh Thánh thường dùng động từ “thánh hóa”, nghĩa là “để riêng ra cho một mục đích đặc biệt”, hầu như luôn luôn là để riêng cho Đức Chúa Trời. Và “được nên thánh” thường là điều đã xảy ra trong quá khứ (Công vụ 20:32). Ý nghĩa của chữ “để riêng” này không có nghĩa là sự thánh hóa không phải là công việc của cả cuộc đời hay Kinh Thánh nói rằng điều đó không quan trọng. Thật ra, Kinh Thánh dạy rằng đó là cả hai điều. Nhưng xin nhớ rằng Kinh Thánh hầu như luôn luôn dùng những chữ khác để diễn tả sự nên thánh.

Tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu khía cạnh khác của việc được cứu bởi đức tin. Và đó là lời hứa của Đức Chúa Trời về sự chiến thắng tội lỗi trong cuộc đời của người được cứu bởi Đức Chúa Giê-su.

“TỘI LỖI GIA THÊM”

Trong Rô-ma 5:20, sứ đồ Phao-lô tuyên bố mạnh mẽ, “Nhưng nơi nào tội lỗi đã gia thêm, thì ân điển lại càng dư dật hơn nữa”. Tội lỗi tràn lan khắp nơi, và đã gây ra những điều rất khủng khiếp. Thường thường, chúng ta có thể cảm thấy tội lỗi của mình thì quá lớn để được tha thứ. Nhưng Phao-lô nói rằng quyền lực cứu rỗi của Đức Chúa Trời thì đủ để đối phó với tội lỗi. Thật là niềm hy vọng tuyệt vời cho mỗi người chúng ta! Tiếp theo, trong Rô-ma 5:21, Phao-lô cho thấy tội lỗi dẫn đến sự chết. Nhưng quyền lực cứu rỗi của Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Giê-su đã đánh bại sự chết. Và qua Đức Chúa Giê-su, Đức Chúa Trời có thể ban cho chúng ta sự sống đời đời.

Trong Rô-ma 6:1, sứ đồ dùng cách lý luận đặc biệt dưới hình thức một câu hỏi để chứng minh ý tưởng của mình. Ông trả lời câu hỏi này thế nào? Và tại sao ông hỏi câu đó? Ông cố gắng sửa chữa những suy nghĩ sai lầm nào?

Trong Rô-ma 6, Phao-lô lý luận rằng những người được xưng công bình với Đức Chúa Trời không nên phạm tội nữa. Tại sao? Vì họ đã chết về tội lỗi. Sau đó, ông dùng hình ảnh phép báp-têm để giải thích ý nghĩa của mình.

Được bao phủ bởi nước báp-têm là một biểu tượng của sự mai táng. Cái gì được chôn khi chúng ta chịu phép báp-têm? Câu trả lời là “đời sống cũ, cái tôi cũ tội lỗi của chúng ta” (Rô-ma 6:6); nghĩa là cái thân thể bị tội lỗi cai trị. Kết quả là, “quyền lực của tội lỗi” (câu 6) bị tiêu diệt, và chúng ta không phục dưới tội lỗi nữa. Trong Rô-ma 6, Phao-lô tưởng tượng tội lỗi như một người chủ điều khiển các dây tó mình. Nhưng một khi “quyền lực của tội lỗi” bị tiêu diệt, thì sự siết chặt của tội lỗi trên thân thể đã bị phá vỡ. Những người lên từ “mồ nước” không còn phục vụ tội lỗi nữa. Họ sống cuộc đời mới.

Đấng Christ đã chết một lần, và chết cho tất cả mọi người. Nhưng bây giờ Ngài còn sống mãi mãi. Cũng vậy, các Cơ Đốc nhân đã chịu phép báp-têm đã chết cho tội lỗi một lần và mãi mãi. Họ không bao giờ lại phải chịu sự kiểm soát của tội lỗi nữa. Tất nhiên, bất kỳ Cơ Đốc nhân nào đã chịu phép báp-têm cũng biết tội lỗi không biến mất trong cuộc đời khi chúng ta bước lên khỏi mặt nước. *Suy cho cùng, không bị tội lỗi cai trị thì không giống như không còn phải chiến đấu chống lại nó.*

“Trong Rô-ma 6, chúng ta thấy rõ những lời của Phao-lô. Những lời tuyên bố như: (1) “chúng ta đã chết với Đấng Christ” và (2) “chúng ta cũng sẽ sống với Ngài” (Rô-ma 6:8) cho thấy chúng ta không cần phải phạm tội nữa. Nhưng tội lỗi và sự ưa muốn của xác thịt sẽ vẫn ở trong chúng ta (Ga-la-ti 5:17) cho đến khi thân thể bị biến thành tro bụi và một thân thể mới (thánh) được tạo nên không có tội lỗi.” – Phỏng trích Martin Luther, *Commentary on Romans*, tr. 100.

KHI TỘI LỖI CAI TRỊ

Sứ đồ Phao-lô cho chúng ta lời cảnh cáo nào trong Rô-ma 6:12?

Phao-lô cảnh cáo chúng ta đừng để tội lỗi “cai trị” thân thể chúng ta. Những chữ này cho thấy “tội lỗi” như một vị vua. Chữ Hy Lạp dịch “cai trị” nghĩa là có quyền lực “trở thành một vị vua” hoặc “hành động như một vị vua.” Sứ đồ Phao-lô nói rằng tội lỗi thì quá sẵn sàng để tự tôn mình lên làm vua trên thân thể chúng ta và điều khiển những gì chúng ta làm.

Vậy, Phao-lô nói gì với chúng ta trong câu, “Đừng để tội lỗi cai trị”? Ông có ý nói là những người được Đức Chúa Trời xưng công bình có thể lựa chọn không cho phép tội lỗi tự đặt mình làm vua trong cuộc đời của họ. Quyền để lựa chọn những gì chúng ta muốn là ý chí của chúng ta.

“Bạn cần phải hiểu sức mạnh thật của ý chí. Ý chí là quyền lực cai trị trong mỗi con người, quyền quyết định, hoặc quyền lựa chọn. Mọi thứ đều lệ thuộc vào hành động đúng của ý chí. Đức Chúa Trời đã ban cho con người quyền lựa chọn; quyền đó là của họ để sử dụng. Bạn không thể thay đổi lòng mình, bạn không thể tự ý dâng cho Chúa tình yêu thương của mình; nhưng bạn có thể *lựa chọn* để hầu việc Ngài. Bạn có thể dâng lên Ngài ý chí của bạn; bây giờ Ngài sẽ hành động trong bạn để bạn muốn và làm theo ý muốn tốt lành của Ngài. Như vậy, cả bản chất của bạn sẽ ở dưới sự điều khiển của Thánh Linh Đấng Christ; những tình cảm của bạn sẽ tập trung nơi Ngài, các tư tưởng của bạn sẽ hòa hợp với Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Steps to Christ*, trang 47.

Chữ Hy Lạp trong Rô-ma 6:12 được dịch là “tư dục” hay “ao ước” có nghĩa là “muốn hoặc ham muốn”. Những sự ao ước này có thể là tốt hay xấu. Khi tội lỗi cai trị chúng ta, tội lỗi sẽ làm cho chúng ta muốn điều xấu. Những ước ao xấu có thể mạnh mẽ. Chúng ta không thể từ bỏ hoặc chiến đấu chống lại chúng với quyền lực riêng của mình. Tội lỗi có thể là một vị vua độc ác, một người cai trị không bao giờ hài lòng. Nó luôn luôn đòi hỏi nhiều hơn nữa. Chỉ có đức tin trong lời hứa chiến thắng của Đấng Christ sẽ giúp chúng ta đánh bại ông chủ khó tính này, là người không có lòng thương xót.

Chữ “vậy” ở đầu câu Rô-ma 6:12 rất quan trọng. Đó là kết luận của những gì đã được nói; ở đây, chỉ về Rô-ma 6:10, 11 và những người đã chịu phép báp-têm. Bây giờ họ có một đời sống mới trong Đức Chúa Giê-su. Họ sống cho Đức Chúa Trời. Và “như vậy”, họ không thể phục vụ tội lỗi nữa.

Ý chí tự do là quyền lựa chọn đúng hay sai, thiện hay ác, Đấng Christ hay thế gian. Bạn dùng món quà này thế nào?

SỐNG DƯỚI ƠN ĐIỂN CỦA CHÚA

Rô-ma 6:14 có ý nghĩa gì? Câu đó có nói rằng Mười Điều Răn không còn hiệu lực trong đời sống của chúng ta nữa sao? Nếu không, tại sao không?

Rô-ma 6:14 là một trong những lễ thật quan trọng nhất trong sách Rô-ma. Câu đó thường được những người khác dùng để nói rằng chúng ta không cần phải giữ ngày Sa-bát nữa.

Nhưng rõ ràng đó không phải là ý nghĩa của câu đó. Hủy diệt Mười Điều Răn sẽ không hủy diệt tội lỗi. Như đã nói trước đây, Mười Điều Răn chỉ cho chúng ta thấy tội lỗi! Tất cả mọi điều nói trong thư Rô-ma cho đến đây đã bao gồm sự kiện là tội lỗi có thật. Vậy, tại sao bây giờ Phao-lô lại nói rằng Mười Điều Răn đã bị bỏ rồi?

Rõ ràng, ông không nói như vậy. Thay vào đó, Phao-lô nói rằng người “thuộc dưới Luật pháp” (Rô-ma 6:14) sẽ bị cai trị bởi tội lỗi. Phao-lô dùng câu này để nói đến người sống theo chương trình thờ phượng Do Thái đã dâng các thú vật lên Đức Chúa Trời thay thế cho tội nhân. Chương trình thờ phượng này cũng gồm nhiều luật lệ do con người đặt ra. Nhưng người sống dưới ƠN ĐIỂN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI sẽ chiến thắng tội lỗi. Luật pháp của Đức Chúa Trời được viết trong lòng họ. Và Thánh Linh của Đức Chúa Trời hướng dẫn đời sống người đó.

Những người sống dưới ƠN ĐIỂN ĐÁNH BẠI TỘI LỖI thế nào? ƠN ĐIỂN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI là món quà của lòng thương xót, sự tha thứ và quyền năng trên tội lỗi. Và các Cơ Đốc nhân sống nhờ quyền lực ƠN ĐIỂN đã chiến thắng bởi vì họ đã: (1) Chấp nhận Đức Chúa Giê-su Christ như Đấng mà Đức Chúa Trời đã chọn để cất đi tội lỗi của họ. (2) Họ đã được xưng công bình với Đức Chúa Trời. (3) Họ đã chịu phép báp-têm trong “sự chết” của Đức Chúa Giê-su. Đời sống cũ của họ đã bị hủy diệt, và họ ra khỏi nước để sống một đời sống mới. Làm ba điều này sẽ lật đổ tội lỗi khỏi “ngai vàng” của cuộc đời chúng ta.

Bây giờ điều gì xảy ra khi một người sống dưới “ƠN ĐIỂN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI” (Rô-ma 6:14) nhưng không giữ luật pháp của Ngài? Người này sẽ ở dưới hình phạt của tội lỗi và bị án tử hình cho đến khi người đó được xưng công bình với Đức Chúa Trời nhờ ƠN ĐIỂN CỦA NGÀI. Sống dưới “ƠN ĐIỂN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI” nghĩa là tội lỗi và hình phạt của chúng ta đã bị cất đi. Và như vậy, bây giờ chúng ta được tự do để sống một “đời sống mới” (Rô-ma 6:5). Đời sống này cho thấy “chúng ta đã chết vì tội lỗi” (Rô-ma 6:2); và bởi vì đã chết, chúng ta không còn là nô lệ cho tội lỗi nữa.

Bạn đã kinh nghiệm một đời sống mới trong Đấng Christ thế nào?

PHẠM TỘI HAY VẰNG PHỤC

Trong Rô-ma 6:16, sứ đồ Phao-lô cho thấy chúng ta có sự lựa chọn là sẽ vâng phục ai. Nhưng ông nói rõ ràng chỉ có hai sự lựa chọn. Bạn có thể vâng lời Đức Chúa Trời, hoặc bạn có thể làm nô lệ cho tội lỗi. Sự khác biệt rất rõ ràng giữa hai quyền lực này dạy chúng ta bài học nào?

Một lần nữa, sứ đồ Phao-lô trở lại chủ đề trước đây về đời sống mới của đức tin. Ông nhắc nhở chúng ta rằng đức tin không cho chúng ta sự tự do để phạm tội. Đời sống đức tin khiến chúng ta có thể chiến thắng tội lỗi. Thật ra, chỉ nhờ đức tin mà chúng ta có thể được sự chiến thắng như Chúa đã hứa với chúng ta.

Phao-lô cũng trở lại sự so sánh tội lỗi như một ông chủ độc ác. Một ông chủ chúng ta phải vâng lời. Như chúng ta đã học, một người có sự lựa chọn một trong hai ông chủ. Thí dụ, người đó có thể vâng phục tội lỗi. Nhưng phục vụ tội lỗi dẫn đến sự chết. Hoặc người đó có thể chọn phục vụ Đức Chúa Trời. Phục vụ Đức Chúa Trời dẫn đến việc được xưng công bình với Ngài và được sống đời đời. Phao-lô nói rõ ràng không có sự lựa chọn nào khác. Chúng ta phải lựa chọn một trong hai điều – tội lỗi hoặc Đức Chúa Trời. Vì cuối cùng, chúng ta phải đối diện với sự sống đời đời hoặc sự chết đời đời.

Hãy đọc Rô-ma 6:17. Câu này giải thích đầy đủ hơn thế nào về những gì Phao-lô nói trong Rô-ma 6:16?

Thật thú vị để lưu ý rằng câu 17 kết nối ý tưởng của sự vâng phục “đạo lý” đúng. Các Cơ Đốc nhân La Mã đã được dạy các luật lệ quan trọng của đức tin Cơ Đốc giáo. Và bây giờ họ đã vâng giữ. Vì vậy, đối với Phao-lô, giáo lý đúng có thể giúp tín đồ La Mã trở nên “đúng với Đức Chúa Trời” (câu 18). Nhưng đạo lý đúng chỉ giúp ích khi chúng ta “hết lòng vâng phục” (câu 17). Bây giờ, một số người nói rằng đạo lý đúng không quan trọng miễn là chúng ta có tình yêu thương. Nhưng mọi việc không dễ dàng như thế. Trong một bài học trước đây, chúng ta đã học là sứ đồ Phao-lô lo lắng thế nào về việc giáo lý giả dối trong các hội thánh ở Ga-la-ti đã dẫn các tín đồ đi xa Đức Chúa Trời. Vì vậy, chúng ta phải rất cẩn thận khi nghĩ rằng những gì chúng ta tin thì không quan trọng.

Hãy tưởng tượng chúng ta phạm tội sau khi chịu phép báp-têm. Sự sa ngã vào tội lỗi sau khi chịu phép báp-têm có nghĩa là chúng ta không thật sự được cứu hay sao? 1 Giăng 1:8-2:1 giúp chúng ta hiểu thế nào về việc đi theo Đấng Christ, mặc dù chúng ta có thể đôi khi sa ngã?

BUÔNG THA KHỎI TỘI LỖI

Hãy đọc Rô-ma 6:19-23. Ý chính của những câu này là gì? Làm thế nào bạn áp dụng những lẽ thật quan trọng này như một phần của đời sống mình? Phao-lô nói chúng ta sẽ mất điều gì vì những sự lựa chọn của mình?

Những lời của sứ đồ Phao-lô trong Rô-ma 6:19-23 cho thấy ông hiểu hoàn toàn chúng ta đã bị tội lỗi hủy hoại. Ông nói “xác thịt của anh em là yếu đuối” (câu 19) vì tội lỗi. Ông hiểu rằng loài người có thể làm những điều thật gian ác nếu để họ tự ý. Vì thế, ông lại nhắc nhở chúng ta về quyền lựa chọn. Chúng ta có quyền lựa chọn một người chủ mới, đó là Đức Chúa Giê-su. Ngài sẽ ban cho chúng ta quyền lực để sống cuộc đời thánh thiện.

Bây giờ chúng ta hãy thảo luận Rô-ma 6:23. Câu này thường được dùng để nói về hình phạt của tội lỗi là sự chết. Kinh Thánh dạy rằng tội lỗi là sự vi phạm luật pháp Đức Chúa Trời. Nhưng tội lỗi thì hơn là bị phạt phải chết. Chúng ta nên coi tội lỗi như Phao-lô đã diễn tả trong những câu trước đây trong Rô-ma 6. Ông đã nói tội lỗi là người chủ điều khiển kẻ làm tội mọi của mình. Hơn nữa, tội lỗi lừa gạt đẩy tớ mình bằng cách trả tiền công khủng khiếp cho việc làm của họ. Và bạn nhận được gì khi bạn phạm tội? Phao-lô nói, “Tiền công của tội lỗi là sự chết” (câu 23).

Cũng xin lưu ý, có điều gì khác Phao-lô đã làm khi ông “vẽ” lên hình ảnh của hai người chủ. Ông kêu gọi sự chú ý của chúng ta tới sự kiện là phục vụ người chủ này thì không phục vụ được người chủ kia. Một lần nữa, chúng ta thấy sự lựa chọn rõ ràng: Chúng ta phải phục vụ người này hoặc người kia. Chúng ta không thể phục vụ cả hai. Nhưng được giải phóng khỏi quyền lực của tội lỗi không có nghĩa là chúng ta không bao giờ phạm tội nữa. Và cũng không có nghĩa là chúng ta không cần chiến đấu lâu dài và khó khăn chống lại tội lỗi, hoặc đôi khi, sa ngã. Và cũng không có nghĩa là chúng ta không cần tin cậy vào những lời hứa của Đức Chúa Trời là ban cho chúng ta sự chiến thắng trên tội lỗi. Thay vào đó, được giải phóng khỏi tội lỗi nghĩa là chúng ta không còn ở dưới sự điều khiển của tội lỗi nữa.

Rô-ma 6 là một mạng lệnh để đừng phục vụ tội lỗi nữa. Tội lỗi là một ông vua độc ác, không ban cho điều gì ngoại trừ sự chết như là tiền công cho tất cả những việc gian ác chúng ta làm. Như vậy, những người khôn ngoan sẽ muốn được giải phóng khỏi người lãnh đạo độc ác này. Họ sẽ muốn hầu việc Đức Chúa Trời; họ sẽ làm điều đúng và đáng ngợi khen. Họ không làm điều tốt để được cứu. Không, họ làm điều đúng vì họ đã được cứu. Cố gắng để tự cứu qua những việc lành là không hiểu Phúc âm và tại sao chúng ta cần Đức Chúa Giê-su.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Đức Chúa Giê-su không nhượng bộ tội lỗi ngay cả trong tư tưởng. Chúng ta có thể có cùng một sự chiến thắng đó bằng cách liên kết với Đức Chúa Trời như cách Đấng Christ đã làm. Đức Thánh Linh sống trong Ngài và chuẩn bị Ngài cho cuộc chiến đấu chống lại tội lỗi. Cũng vậy, chúng ta phải liên kết với Đức Chúa Giê-su bằng đức tin. Sau đó chúng ta sẽ được xưng công bình với Đức Chúa Trời. Và tội lỗi sẽ không còn quyền lực trên chúng ta. Vì mục đích này mà Đức Chúa Giê-su đã đến để mở đường cho chúng ta được xưng công bình với Đức Chúa Trời và trở nên thánh. Và bây giờ Đức Chúa Trời nắm bàn tay đức tin ở trong chúng ta. Ngài hướng dẫn bàn tay đó để nắm lấy cuộc đời của Đấng Christ. Bằng cách này, chúng ta có thể sống một cuộc đời trong sạch và thánh thiện của Đấng Christ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 123.

“Nói rằng bạn là Cơ Đốc nhân là không đủ. Đời sống của bạn phải bày tỏ đức tin và việc lành. Không ai có thể làm tội cho hai chủ. Con cái của Sa-tan là dây tở của nó, vì họ đã hiến mình cho công việc của nó. Những người đó không thể làm tội tở của Đức Chúa Trời cho tới khi họ từ bỏ Sa-tan và tất cả việc làm của nó. Thật không an toàn cho các tội tở của Vua Thiên đàng [Đức Chúa Cha] để tham gia vào những lạc thú và giải trí mà các dây tở của Sa-tan đang làm. Người ta thường nói rằng những cuộc giải trí đó thì vô hại. Nhưng Đức Chúa Trời đã ban cho những lễ thật trong sạch và thánh khiết cho dân sự Ngài. Những lễ thật này làm cho dân sự Ngài trong sạch. Các tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm nên sống theo những lễ thật của đức tin họ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 1, tr. 404.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Chúng ta có nhiều lời hứa về sự chiến thắng tội lỗi. Nhưng thật ra chúng ta biết mình là những con người tội lỗi và lòng mình rất xấu xa. Có phải tấm lòng xấu xa của chúng ta khiến những lời hứa của Đức Chúa Trời trở thành vô dụng? Xin giải thích.
2. Trong lớp, hãy chia sẻ những gì Đấng Christ đã làm cho bạn. Bây giờ bạn có kinh nghiệm nào về những sự thay đổi khi bạn có đời sống mới trong Chúa?
3. Chúng ta luôn luôn phải nhớ rằng (1) Chúng ta được cứu chỉ vì những gì Đấng Christ đã làm cho chúng ta. Nhưng chúng ta có sự nguy hiểm nào nếu chúng ta quên rằng (2) Đức Chúa Giê-su cũng thay đổi chúng ta để trở nên thánh như Ngài là thánh? Tại sao chúng ta cần hiểu và chú ý tới cả hai phần này về việc được xưng công bình với Đức Chúa Trời?